

POSTANOWIENIE

11 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 11 stycznia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki
komandytowej w T.
przeciwko I. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki
komandytowej w T.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 31 marca 2022 r., V AGa 113/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w T. na rzecz I. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. 8100 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia powodowi odpisu niniejszego postanowienia.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31 marca 2022 r. Wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania uzasadnił wystąpieniem istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), tj.: czy działania podjęte przez zleceniodawcę, które wpływają na wysokość wynagrodzenia należnego

zleceniobiorcy są dla niego wiążące, mimo, iż nie brał on (zleceniobiorca) w nich udziału, tj. prawidłowego zastosowanie art. 735 § 1 w zw. z art. 353¹ k.c.”.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wnioskował o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Za istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) rozumie się zagadnienie nowe, dotychczas niewyjaśnione i nierozwiązane w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Powołanie się na tę przyczynę kasacyjną wymaga obok sformułowania zagadnienia prawnego, także przytoczenia związanych z nim konkretnych przepisów prawnych, wskazania, dlaczego jest ono istotne oraz przedstawienia argumentacji wskazującej na rozbieżne oceny prawne (zob. postanowienie SN z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01). Zagadnienie prawne powinno być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (zob. postanowienie SN z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01), a jednocześnie powinno być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (zob. postanowienia SN: z 15 października 2002 r., III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02, i z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08).

Analiza skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że powyższa przesłanka nie została spełniona. Argumentacja uzasadniająca wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego – cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego w orzecznictwie – powinna odwoływać się do wątpliwości kwalifikowanych, a nie zwykłych, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd w toku rozpoznawania sprawy (zob. postanowienie SN z 26 września 2019 r., I CSK 228/19). Powód pod pozorem istotnego zagadnienia prawnego w istocie pyta o trafność stanowiska Sądu Apelacyjnego wyrażonego w związku z rozstrzygnięciem tej konkretnej sprawy. Uzasadnienie skargi kasacyjnej nie zawiera również argumentów wskazujących, że rozstrzygnięcie podnoszonej przez niego kwestii stwarzało realne i poważne

trudności, ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Związanie powołanej przyczyny kasacyjnej ze stanem faktycznym rozpoznawanej sprawy przekonuje, że rozstrzygnięcie podnoszonej przez powoda kwestii nie ma również uniwersalnego charakteru.

Poza zdefiniowaniem zagadnienia prawnego, skarżący nie powołał w uzasadnieniu pogłębionego wyводу prawnego uzasadniającego zgłoszone wątpliwości. Obowiązkiem wnoszącego skargę jest przedstawienie i uzasadnienie występującego w sprawie problemu w sposób zbliżony do tego, jaki przewidziany jest przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (zob. postanowienie SN z 19 września 2023 r., I CSK 4741/22). Zwrócić uwagę należy, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębną konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej. Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych jej częściach argumentów uzasadniających podnoszone przez skarżącego twierdzenia, jak też domyslanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W tym w podstawach kasacyjnych i ich uzasadnieniu, które oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania. Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania (zob. postanowienie SN z 14 maja 2020 r., I CSK 380/19).

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując również okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3 w zw. z art. 99 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

[wr]

[aɪ]